

Terugblikje Geheugenkoor Alkmaar
31 augustus 2018

We zijn er weer! De vakantieperiodes zijn voorbij, de zon schijnt en we popelen om te beginnen. De portiers staan op tijd bij de voordeur om de zangers op te wachten en in de zaal worden zij vrolijk begroet door de andere vrijwilligers en de muzikanten die nog snel een paar deuntjes samen oefenen.

Gertje heeft een serie klanken en oefeningen bedacht waarmee we het lijf weer lekker soepel maken. Armen omhoog, handen tot op de grond en diep zuchten. Roos laat ons toonladders zingen. Nou ja, zingen. We maken klanken terwijl de lippen trillende bewegingen moeten maken zoals kinderen doen als ze het geluid van een auto nadoen. Dat is niet gemakkelijk. Voor de meesten van ons geldt of de toonladder zingen, of de lippen laten brrrrr-en. Maar niet allebei tegelijk. Patrick lost het op. Hij fluit. Hannie zegt "*Ik fluit niet. Een meisje dat fluit, daar is het fatsoen uit.*" Johanna vult aan "*Meisjes die fluiten krijgen mannen met duiten. Maar meisjes die dat doen hebben geen fatsoen!*"

We gaan verder met het koorlied dat Els schreef op de melodie van *O darling, dans nog eenmaal met mij*.

*Iedere keer zie ik woorden staan
En dan denk ik vaak hoe zou dat liedje gaan
Maar zodra de muziek begint, de piano klinkt
Dan is dat van de baan
Dan denk ik telkens weer
Wat fijn wat fijn dat wij weer zingen gaan
Zo kan ik er weer tegen aan*

In de liedjes kijken we terug op de dingen die we in de zomer hebben gedaan (nu of ooit).

Ontspannen op het strand

*Heel alleen aan het strand
Lekker lui in het zand
Zo heerlijk rustig*

*Met je hoed heel gracieus
Op de punt van je neus
Zo heerlijk rustig
(Zo heerlijk rustig van Wim Sonneveld)*

Of lekker druk naar de speeltuin

*Af en toe gaan pa en moe
Met ons naar de speeltuin toe
Dat is voor ons kind'ren het fijnste dat bestaat
't Is een eind bij ons vandaan
Daarom gaat de karavaan
's Morgens vroeg op weg dan zijn wij er niet zo laat*

Refrein

*Heeft mama een goede bui
En is papa niet te lui
Nou dan gaan we naar de speeltuin
Ma draagt broodjes in een mand
Pa de trommel met verband
En dan gaan we naar de speeltuin
En we schommelen zo fijn
Tot we misselijk van het draaien
En de limonade zijn
Heel de dag is het dan feest
Tot we 'r uitzien als een beest
Nu we heerlijk naar de speeltuin zijn geweest
(o.a. gezongen door Heleentje van Capelle en De Karekieten)*

Of verder weg, naar de Middellandse zee

*Middellandse zee, souvenir van een zomer
Enkel al het woord is als wijn op de tong
Middellandse zee, wie haar kent wordt een dromer
Die nog nooit voldoende haar charme bezong
Duizend keer (duizend keer)
Kan dit lied al gezongen zijn (ahahahahahah)
Maar ik leer (maar ik leer)
Van de wind soms een nieuw refrein (ahahahahahah)
En steeds weer (en steeds weer)
Geeft de zee mij het tempo aan (ahahahahahah)
In een ritme (in een ritme)
Dat blijft bekoren zolang er licht is van zon en maan
(Anita Berry)*

Of gelukkig wandelend door de velden zoals in het gedicht Zomerblij, geschreven door Albertine Steenhoff-Smulders (02-11-1871/10-04-1933).

*Geluk is: stil te gaan
Door zomerblijje landen
Door 't smalle pad, waar 't graan
Ritselt langs ons handen;
De lucht in 't westen rood
En goud en duizend kleuren
De velden blank en blond
Doorwaait van zoete geuren.
Een late vogel fluit,
Traag klokgelui van verre.*

*Aan d'einder danst en glanst
Gods lamp: de avondsterre ...
Geluk is: langs het graan,
Langs zomerblijje landen
Naar 't stille huis te gaan,
Waar de avondlampen branden.*

Geen van ons is bij de Pygmeeën op bezoek geweest. Maar we zingen wel een lied van hen. De tekst is eenvoudig, of juist lastig:

a-ma-i-boe-o-i-e-i

Wat het precies betekent weten we niet. Maar het is vast iets vrolijks. Want het is bekend dat Pygmeeën vooral blije liedjes zingen. Dit doen ze om negatieve emoties uit te bannen. Wij doen graag mee. En na even oefenen klinkt het al heel aardig.

Dan spelen Gertje op haar dwarsfluit en Loek op zijn gitaar *Scarborough Fair* voor ons. Een Engelse ballade waarvan de meesten van ons wel een stukje tekst kennen:

*Are you going to Scarborough Fair?
Parsley, sage, rosemary, and thyme;
Remember me to the one who lives there,
For once she was a true love of mine.*

Gertje zegt dan ook als ze het lied aankondigt dat je als je dat wil, zachtjes mee mag zingen. Anneke herhaalt adrem “*maar wel zachtjes!*”. En dat doen we.

Tenslotte zingen we elkaar nog toe.

*Nu vaarwel
Zing vrij en blij
Ik denk aan jou
Doe dat dan ook aan mij!*

En dan is deze eerste koormiddag van het nieuwe seizoen alweer voorbij. Tot over veertien dagen!

Met vriendelijke groet,
Marja Ruts